

Capella del Roser de Torigues

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	A la masia de Torigues, al sector central del terme municipal
Emplaçament	Ctra. local a St. Joan d'Oló 1,5 km i camí direcció N-E (camí de l'Estany) 500 m i trencall dreta
Alçada:	679
Coordenades:	
Latitud:	41.86529
Longitud:	2.05044
UTM Est (X):	421194
UTM Nord (Y):	4635256

Classificació

Número de fitxa	08258-112
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XX-XXI
Any	1902
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Recentment rehabilitada
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	08258A005000990000AP
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dl., 20/01/2020 - 01:00

Descripció

Petita capella construïda el 1902 i adossada al mas Torigues, a l'angle nord-oest de la casa. Consta d'una sola nau, que mesura 8 per 4 metres. La façana, alineada amb la casa i encarada al nord, és molt senzilla. Compta amb un portal i un òcul, tots emmarcats amb maó, i un campanar d'espadanya a la part superior. La façana de ponent té una petita finestreta, i la coberta s'ha habilitat recentment com a terrassa. L'interior s'ha refet pràcticament de nou, amb una volta enguixada. Anteriorment hi havia instal·lat un molí de gra.

Història

El mas Torigues és probablement d'origen medieval, i la primera notícia que en coneixem es refereix al llistat dels veïns que es reuniren el 1394 per la redempció dels drets senyorials del terme d'Oló, on hi consta Jaume de Turigues; cal suposar que era el cap de casa d'aquest mas. Més endavant, no sabem perquè, el mas no consta en el fogatge de 1515 ni en el de 1553, i per tant no podem descartar que l'edifici que ha pervingut fins els nostres dies sigui posterior. A la casa només es conserva una inscripció a l'interior amb la data de 1779. Per la seva tipologia es pot deduir que la masia s'ha anat bastint en diferents fases, però l'obra principal sembla correspondre a aquest segle XVIII. Consta que la casa tenia un molí d'oli.

No en coneixem més notícies fins el 1902, quan l'aleshores propietari, Josep Feliu Quer, va fer construir la capella, dedicada a la Mare de Déu del Roser. Sembla que el rector de Sau residia en aquest mas i hi feia escola per als nens de les cases de les rodalies. Aleshores hi vivien masovers. El 1936, quan va esclatar la Guerra Civil, els masovers eren Miquel Ollé i la seva esposa Maria Codina. Tenien quatre filles i cinc fills, i dos dels marits de les filles durant els anys de la guerra van estar amagats en el bosc, en una mina que van fer. Ja més endavant, entorn de la dècada de 1970 van comprar aquesta finca i la de Sant Miquel els germans Martínez, propietaris d'una serradora a Manresa, a la Pujada Roja. Més recentment la va adquirir Eduard Pallarès, que va rehabilitar en profunditat la casa i els coberts, i va aixecar una casa de nova construcció per dedicar-la a allotjament rural. També es va reconstruir pràcticament de nou la capella, que es trobava molt derruïda. Ara s'hi diu missa un cop a l'any.

Bibliografia

FERRER, Llorenç; PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 206.

FREIXA, Lluís (1978). Esglésies parroquials i capelles del municipi d'Oló. (amb aportacions de Mn. Antoni Pladevall, Josep Galobart i Jaume Sala).

SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 45.

